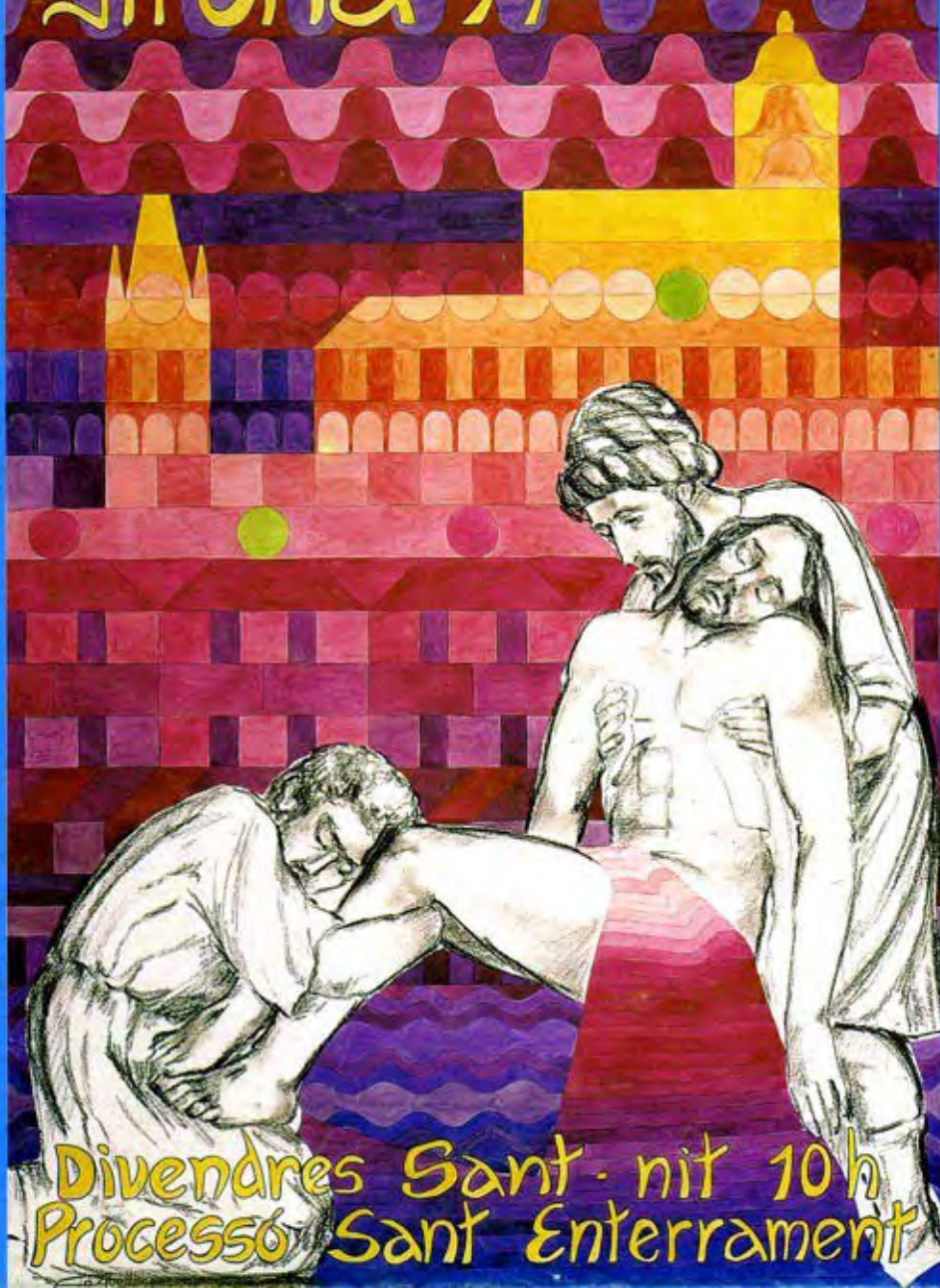

SETMANA SANTA

Girona 94

Divendres Sant - nit 10h
Processó Sant Enterrament

SETMANA SANTA

Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona

Publicat sota el patrocini
de l'Excel·lentíssim Ajuntament de la Ciutat

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
SETMANA SANTA es complau
expressar el seu agraïment a
l'Ajuntament i Diputació, així com a
les entitats privades i particulars que
ens han afavorit amb el seu ajut i
col·laboració per tal de poder atendre
les despeses que comporta la
celebració de la processó del Sant
Enterrament del dia de Divendres Sant.

Edita:
JUNTA DE CONFRARIES

Portada:
CIÓ ABELLÍ

Realització:
PALAHÍ ARTS GRÀFIQUES
c/ Canonge Dorca, 1 - 17001 Girona
Dipòsit legal: GI - 287 - 94

Pòrtic

Enguany es compleix el cinquantenari de la participació de la Secció de Vestes de la Confraria de Jesús Crucificat, a la Processó del Sant Enterrament, i també de l'erecció canònica de la Confraria de la Passió.

Això, omple de goig i satisfacció la resta de Confraries germanes. I ens porta a recordar aquell diumenge 1 d'abril de 1984, en què, amb motiu de l'any jubilar de la Redempció, tenia lloc a Roma una concentració internacional de les Confraries de la Setmana Santa. El Papa Joan Pau II pronuncià una homilia que esdevingué quelcom extraordinari i fonamental.

Ens en féu memòria, d'aquella homilia, el dia 7 de febrer de 1987, el Nunci Mons. Tagliaferri, en la cloenda del primer Congrés nacional de Confraries de Setmana Santa del nostre país que tingué lloc a Zamora. Digué el Papa: "Vosaltres sou la sal de la terra, la sal no ha de perdre el seu sabor si ha d'ésser útil per a l'home. Vosaltres sou la llum del món, i és necessari que aquesta llum il·lumini tots els de casa. Així ha de lluir la vostra llum davant dels homes perquè, veient les bones obres vostres, glorifiquin el nostre Pare que està en el cel".

"Les vostres Confraries -seguí dient- en les seves activitats de culte i altres actes, sense oblidar la Processó del Divendres Sant, han de tenir i proclamar el missatge fonamental de conversió i penitència que els batejats es treballin amb la gràcia de Déu, per donar testimoni de vitalitat de la fe en el matrimoni i la família, en la professió i en el treball, a la vida pública i en la privada." I acabà amb unes paraules de St. Pau als cristians de Corint: "Jo, germans, quan vaig venir a vosaltres, no vaig venir a anunciar-vos el testimoni de Déu amb ostentació d'eloqüència o de saviesa. Vaig creure que no havia de saber altra cosa entre vosaltres sinó Jesucrist, i encara crucificat".

Que els dos Cinquantenaris que celebrem ens ajudin, i alhora ens serveixin de joia, de llum i de gràcia per continuar en la funció que, com digué el Papa, tenim encomanada.

DR. J. M. NOGUERA I PUJOL
Canonge Ardiaca de la Catedral de Girona

In Memoriam

El dia 20 de setembre últim, ens assabentàrem de la transmutació de la vida terrena per l'eterna, conformat amb els Sants Sacraments de l'Església, del M. lltre. Sr. Dr. Josep Ma. Noguer i Juliol.

Nascut a Palau-Sacosta el 12 de març del 1907, cursà els estudis eclesiàstics al Seminari de Girona i a la Universitat Pontifícia de Tarragona, on obtingué el grau de Doctor en Sagrada Teologia i la Llicenciatura en Dret Canònic.

Ordenat sacerdot el 30 de maig de 1931, exercí el Ministeri sacerdotal de Vicari a Tossa de Mar i a Calella. Nomenat Profes-

sor del Seminari al 1934, tenia també encomanades altres tasques de l'Acció Catòlica.

El 1947 guanyà per oposició, una Canongia, a la Catedral de Girona, que portava annexa al càrrec de Delegat diocesà d'Acció Catòlica.

Dins el Capítol Catedralici, és nomenat el 1981 Canonge Ardiaca.

En constituir-se la Junta de Confraries de la Setmana Santa, en fou Conciliari. Fou, també, promotor i organitzador de la Confraria del Sant Sepulcre.

No dubtem que en cap mane-

ra ens ha abandonat: tot al contrari, ja que els qui gaudeixen de la visió beatífica, si els plau, poden veure tot el que els interessa o desitgen, i què succeeix aquí a la terra, i també a tot l'univers.

ad[®]
PRO

CONSTRUCCIONS
CAMPS I BATLLOSERÀ, S.A.

caiba

C/ Joan Maragall, 47 i 49
Tel. (972) 20 29 72
Fax (972) 20 13 37
17002 **GIRONA**

Taller d'artesanía

RAMON BOIX

Fem tota mena de vestidures per a
MANAIES, ARMATS i ESTAFERMS
models originals per a cada confraria

C/ Ballesteries, 17 - Tel. 972/20 67 97 - Girona

Confraria de Jesús Crucificat

50 Aniversari Secció de Vestes

Enguany, la Confraria de Jesús Crucificat celebra el 50 aniversari de la secció de vestes. Mig segle de vida significa entrar en la plenitud de la maduresa, i des d'aquesta perspectiva que ens ofereix la maduresa, a vegades és bo aturar-se un moment per reflexionar sobre el camí fet.

En el programa de Setmana Santa que la Junta de Confraries va editar per primera vegada l'any 1947, hi ha un article sobre les confraries de Girona, tot fent un inventari de les que en aquell moment hi havia. En la plana que dediquen a la Confraria de Jesús Crucificat llegeixo textualment:

"Fin de la Misma: Propagar la devoción a Jesús Crucificado y

contribuir al esplendor de la Semana Santa en general y de una manera especial a la procesión del Santo Entierro".

Aquests objectius, juntament amb l'esperit de servei a la nostra ciutat i a la tradició, han estat els pilars que han inspirat i esperonat el treball que va començar el 1940 pel maniple de manaiies i que el 1944 va propiciar la creació de la secció de vestes.

De la trentena de vestes que varen desfilar a la processó, tal com diuen les cròniques de l'època, fins arribar a ser una de les Confraries que més penitents porta, hi ha un llarg camí. Un camí ple de pujades i baixades i que no ha estat gens fàcil.

El mateix any 1944 s'encarrega als tallers Sacrest d'Olot el misteri de la caiguda de Jesús. Era el primer que es construïa a Girona després de la guerra civil. L'augment de confreres va ser notori i constant. A poc a poc, la secció va agafar un pes específic molt important dintre la processó. Així, podem parlar de 80 vestes l'any 1947, de 112 el 1950, de 128 el 1953...

L'any 1959, la secció reclamava la construcció d'un nou misteri. Es va encarregar el projecte a l'artista Domènec Fita, i representa l'escena de Jesús davant Pilat. El Pretor mostra Jesús al poble. El Dr. Cartañà va beneir el misteri a la plaça de la Catedral en presència del maniple de manaiies i de la secció de vestes.

Pere Quera

Joiers des de 1887

Argenteria, 22 | 28 - Tel. 20 46 90 - Fax 20 13 49
17001 **GIRONA**

C/ Sant Antoni Maria Claret, 10 - Tel. 22 42 28
17002 **GIRONA**

11 de Setembre, 36 - Tel. 31 48 13 - 17230 **PALAMÓS**
Santa Anna, 51 - Tel. 75 79 18 - 17158 **L'ESTARTIT**
Av. de Rhode, 181 - Tel. 25 71 46 - 17480 **ROSES**

GABINET TÈCNIC PERICIAL, S.C.

COMALADA

Perits Taxadors Diplomats - Perits Judicials
Especialistes en IRD, VA, Valoracions d'Immables
Inspeccions de risc, Reconstruccions d'accidents

Adherits a la F.I.E.A.

Av. Sant Narcis, 78
baixos 4a
Tel. 23 71 68
Fax 24 42 71
17005 Girona

C/ Villalonga, 70
entl. 2a
Tel 50 38 33
Fax 50 36 61
17600 Figueres

ARMERIA :-: ESPORTS

GIRONA

Armes i Municions

Caça :-: Pesca :-: Esports

Sta. Clara, 46 - Tel. 20 29 42

17001 - **GIRONA**

Cap a mitjans dels anys seixanta va començar a davallar l'assistència de confreres a la processó. D'una banda acabava de néixer la "cultura del sis-cents", i molta gent aprofitava els dies sants per sortir de vacances; i per l'altra els profunds canvis que havia marcat el Concili Vaticà II en la litúrgia i les manifestacions religioses populars també en podien ser les causes. Aquesta davallada es va fer més palesa als anys setanta fins arribar un moment en què poca gent creia en el futur de la processó. Fins i tot una part important del clergat es mostrà contrària a la seva continuïtat. Així ho explica el llibre **Girona grisa i negra**: "Aquesta "contestació" culmina en un acte públic, celebrat en un dels temples principals de la ciutat, amb ampla participació de clergues i seglars, el Divendres Sant de 1970 a la mateixa hora que la processó "oficial" desfila pels carrers de Girona". A vegades un no sap de quin costat li han de venir els cops. El Dr. Jubany va retirar la creu processional que encapçalava la processó i mai més no ha tornat a sortir. També l'any 1977 se'n va tornar a qüestionar seriosament la continuïtat. Aquí cal destacar la decidida actuació de la Junta de la Confraria, que va ser vital per assegurar-ne la continuació quan ningú no ho veia clar.

A poc a poc, a partir de la meitat dels anys vuitanta, es va començar a notar un augment en el nombre de vestes que assistien a la processó, no solament a la nostra Confraria, sinó també a les altres. Fins i tot alguna Confraria que havia deixat de sortir ha pogut tornar a treure el seu misteri i un bon nombre de penitents. Aquest augment ara està plenament confirmat, i la processó del Sant Enterrament té garantida de moment la seva continuïtat i es troba en un bon moment de participació popular.

Per acabar aquestes breus i ràpides pinzellades sobre la nostra història, cal fer un reconeixement a tots els que l'han feta possible, a tots el que amb el seu treball i dedicació any darrera any han contribuït de manera anònima a la dignificació de la Setmana Santa i de la tradició popular de Girona.

JOAQUIM ALEGRET I TAULER
Confrare de Jesús Crucificat

[1] N.J. Aragó, J.M. Casero, J. Guillamet, P. Pujades. *Girona grisa i negra* (Edicions 62), Barcelona 1972

REPARACIÓ, XAPISTERIA, PINTURA.
ESPECIALITAT COTXES «RENAULT».

Travessia Santa Eugènia, 18-22
Telèfon 23 44 32
17190 Salt (Girona)

Establiments Coll
SUBMINISTRERS PER A AUTOMOBILS

C/ Santa Maria, 28-30-32
Tels. 20 42 00 - 21 32 12 (3 línies)
Fax 20 12 28 - 17003 GIRONA

BOADA Assegurances. La protecció integral.

BOADA
AGENTS D'ASSEGURANCES
GESTORIA

50 anys d'experiència

Rambla de la Llibertat, 6
Tel. 20 52 00
17004 Girona

AGÈNCIA DE SALT
Francesc Macià, 1, entl. 3a
Tel. 23 67 09
17190 SALT

C/ Barcelona, 31
Tel. 21 34 08
17001 Girona

europ assistance

CATALUNYA
Wider Garantie & Accident de Trafic (cop. 101)

CRÉDITO Y CAUCIÓN

Presentació del pregoner

JOAN VIÑAS I BONA

En Joan Viñas i Bona va néixer a Girona el 21 de gener de l'any 1918. És casat (acaben de celebrar les Noces d'Or). Tenen cinc fills i van adoptar-ne un altre, fill de Guínea.

Va estudiar Magisteri a Girona, i Lleis a Madrid on, tot just casat amb l'Anna Rexach, va dirigir l'hotel que l'oncle havia comprat. Va participar poc després a les úniques oposicions convocades per Ràdio Nacional, i així començà el llarg pelegrinatge per l'emissora, primer a Madrid i al cap d'un temps a Barcelona, amb l'encàrrec de posar en marxa l'emissora a la ciutat.

Durant quaranta-dos anys va treballar a la ràdio. Fou locutor, cap de programes, secretari general de l'Institut Oficial de Ràdio i Televisió i sots-director de RTVE a Catalunya.

La seva activitat més coneguda com a locutor foren les retransmissions, tant les artístiques com les informatives i les esportives. Però el que més recorda la gent gran de Catalunya és la Campanya Benèfica que durant vint-i-set anys realitzà amb la companyia de l'inoblidable senyor Dalmau (Emili Fàbregas).

Jubilat fa deu anys, dirigeix ara una Associació humanista, l'Ambit d'Investigació i Difusió Maria Corral, i és coordinador diocesà del moviment cristià de la gent gran "Vida Creixent". Forma part de la Comissió General de "Vida Ascendente", el mateix moviment per la resta de l'Estat, i presideix el grup europeu de la "Vie Montante", nom del moviment nascut a França, ara fa trenta anys.

Tecnologia per a la
Terra, S.L.

FIAT-HITACHI

C/Francesc Cambò, 28
Telèfon (972) 17 07 12
Fax (972) 17 15 27

17840 SARRIÀ DE TER
(Girona)

PNEUMÀTICS GIRONA

Passoig Canalejas, 5 - ☎ 20 05 24 - 17001 GIRONA
Ctra. St. Feliu de Guírdols, 10 - ☎ 20 33 71 - Fax 21 26 35
17004 GIRONA

vulcopneu plus

Ronda Pare Claret, 25 - Tel. 20 93 66 - 17001 GIRONA

UN NOU ESTIL DE GIMNÀS

SERVEIS:

Gimnàstica de manteniment
Musculació masculina i femenina
Sauna Solarium Hidromassatge
Centre d'Estàtica Servei Mèdic
Rehabilitació Quiromassatge
Massatge esportiu per a senyores etc.

HORARI:

de dilluns a divendres,
de 7 del matí a 11 de la nit

Dissabtes:

De 9 a 1 del migdia
De 4 a 8 del vespre

Horari de les celebracions

DIUMENGE DE RAMS

11 del matí:

Benedicció de Palmes i Rams a la Plaça dels Apòstols. Processó d'entrada per la Porta principal. Concelebració de l'Eucaristia. Lectura de la Passió del Senyor.

DILLUNS SANT

9 del matí:

Litúrgia de les Hores. Missa Conventual.

8 del vespre:

Pregó a la Fontana d'Or (Obra Social "Caixa de Girona")

DIMARTS SANT

9 del matí:

Litúrgia de les Hores. Missa Conventual.

5 de la tarda:

Missa Crismal. Benedicció dels Sants Olis. Memòria jubilar de les ordenacions sacerdotals dels anys 1944 i 1969.

10 del vespre:

Concert. Església Santa Catalina.

DIMECRES SANT

9 del matí:

Litúrgia de les Hores. Missa Conventual.

9 del vespre:

Recepció del pendó de la Confraria de Jesús Crucificat a l'església dels Dolors.

DIJOUS SANT

10 del matí:

Litúrgia de les Hores.

7 de la tarda:

Missa vespertina de la Cena del Senyor.

DIVENDRES SANT

11 del matí:

Litúrgia de les Hores.

5 de la tarda:

Celebració de la Passió del Senyor. Lectura de la Passió segons Sant Joan. Pregària Universal. Adoració de la Creu. Comunió.

10 del vespre:

Processó del Sant Enterrament organitzada per la Junta de Confraries. Benedicció final pel Sr. Bisbe.

DISSABTE SANT

11 del matí:

Litúrgia de les Hores.

11 del vespre:

Vetlla Pasqual. Benedicció del Foc i del Ciri. Anunci de la Pasqua. Litúrgia de la Paraula. Benedicció de l'Aigua Baptismal. Renovació de les Promeses del Baptisme. Missa Pasqual.

DIUMENGE DE PASQUA DE RESURRECCIÓ

11 del matí:

Missa Pasqual concelebrada presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Jaume Camprodon. Benedicció Papal.

CRIST HA RESSUSCITAT. AL-LELUIA, AL-LELUIA

Programa del Concert

DIÀ 29 DE MARÇ DE 1994 – ESSLÉSIA DE L'HOSPITAL SANTA CATERINA

COR PARROQUIAL LLAGOSTERENC

I Part

DIUMENGE DE RAMS:

Pueri Hebreorum
Hosanna filio David
Jerusalem

Gregorià
Gregorià
T.L. Victoria (1548-1611)

DIJOURS SANT:

Transiturus

Unus ex discipulis
Tristis est anima mea
Et adhuc eo loquente

P.N. Casanovas (1747-1799)
Solistes: Tenor-Soprano
T.L. Victoria
M. Haydn (1737-1806)
L. Perosi (1872-1956)
Final 2a. part Passió St. Marc
J.S. Bach (1685-1750)
Passió St. Mateu

Coral núm. 3

DIVENDRES SANT:

Coral núm. 53
Caligaverunt
Es Consumat
Adoramus te Christe
Coral núm. 78

Passió St. Mateu
T.L. Victoria
J.S. Bach (Coral)
G.P. Palestrina (1525-1594)
J.S. Bach
Passió St. Mateu

DIUMENGE DE RESSURRECCIÓ:

Al.lèluia-Glòria

P.N. Casanovas
Solistes: Tenor-Soprano-Baix

II Part

Salve Montserratina
Magnificat

Pau Casals (1876-1973)
T. Albinoni (1671-1745)

Fragments:

- Magnificat:
- Et exultavit:
- Quia respexit
- Et misericordia
- Fecit potentiam
- Gloria Patri

Cor
Baix
Soprano i cor
Tenor
Cor
Cor

Solistes:

Gemma Coma
Ignasi Forcano
Rafael Pujol

Soprano
Tenor
Baix

Organista:

Josep Borrell

Director:

Alfons Figueres

COR PARROQUIAL LLAGOSTERENC

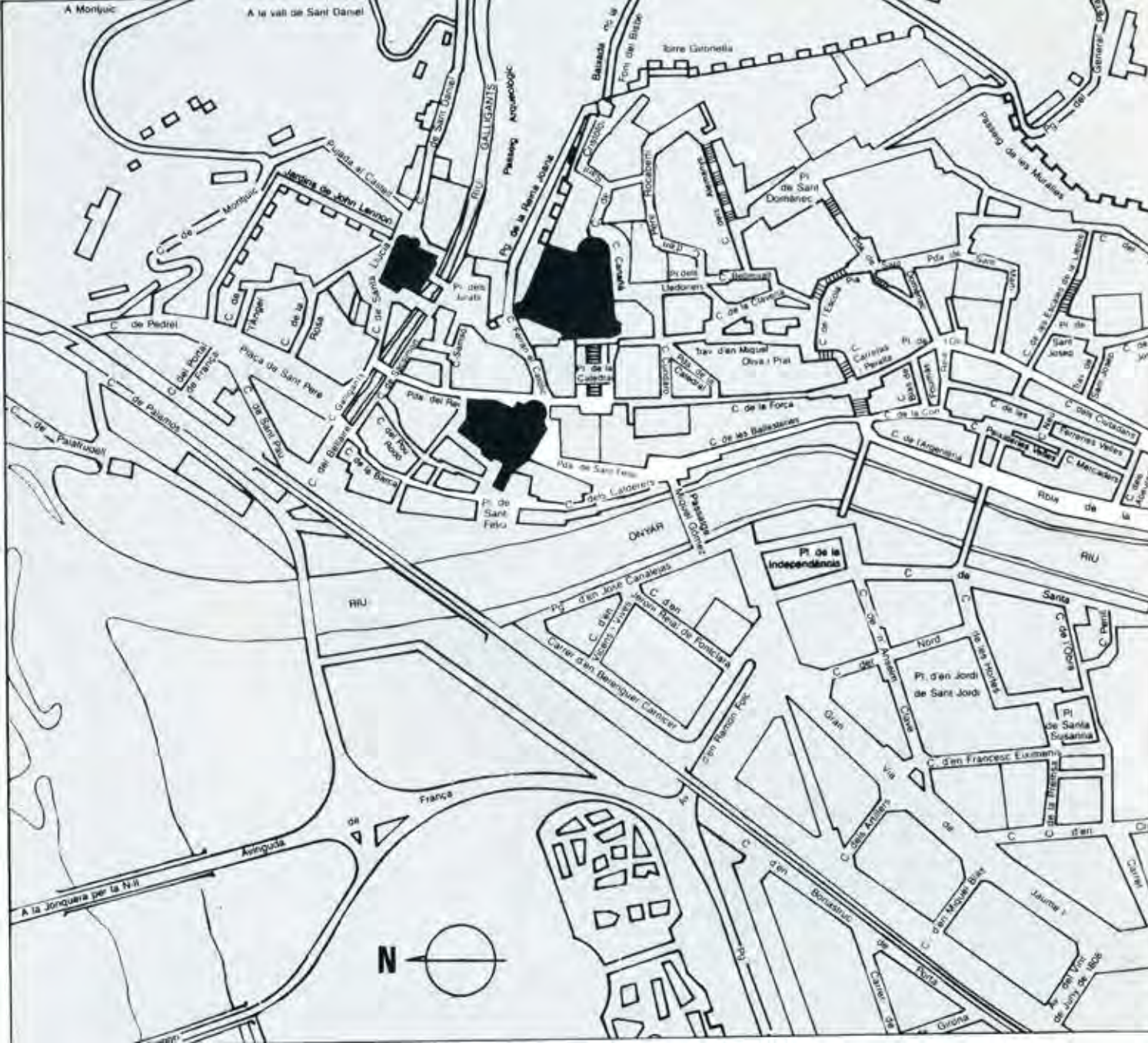
Sr. MIQUEL IZQUIERDO

El Cor de la Parròquia de Sant Feliu, de Llagostera, sorgeix, com molts altres cors, per servir els actes de culte de l'Església local. En la seva curta història segueix una línia coherent amb els seus principis -servei de litúrgia- i alhora s'inicia en la formació coral fins a la consecució d'un apreciable nivell interpretatiu.

Compta habitualment amb la col.laboració de la solista Ma. Josep Callizo, de Girona.

El seu repertori, a més de la música dels grans compositors clàssics com Bach, Beethoven, Mozart, etc., inclou obres de clàssics catalans com Millet, Nicolau i amb especial relleu la poc coneguda composició del Pare Narcís Casanovas, de l'escola de Montserrat (1747-1799), i també obres de la música popular catalana més representativa del nostre poble.

Dirigeix la coral l'Alfons Figueres i compta, per a aquesta actuació, amb l'especial col.laboració de la solista Gemma Coma Alabert.

Divendres Sant

1 d'abril 1994
10 de la nit

- Plaça de la Catedral
- Pujada Rei Martí
- Carrer Galligants
- Carrer de la Barca
- Plaça Sant Feliu
- Carrer Calderers
- Carrer de les Ballesteries
- Carrer de la Cort Reial
- Plaça de l'Oli
- Carrer dels Ciutadans
- Plaça del Vi
- Carrer Albareda
- Plaça Catalunya
- Avda. Sant Francesc
- Carrer Fontanilles
- Carrer Nou
- Pont de Pedra
- Rambla Llibertat
- Carrer Argenteria
- Cort Reial
- Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Plaça de la Catedral

Confraria de la Passió

L'origen de la Confraria de la Passió cal cercar-lo en la fundació, per Sant Pau de la Creu de l'orde dels PP, Passionistes.

Aquesta institució religiosa tenia tres branques: els pròpiament nomenats Passionistes, les monges amb el mateix nom i els seglars. Els últims constituïen una Germandat, autoritzada pels respectius Bisbes de les diòcesis on s'establíen. El Papa Pius IX, l'any 1861, pel Breu Pontifici "Curavit Nobis" facultava el Pare General dels Passionistes per erigir canònicament la Confraria de la Passió, de manera que llurs associats o Confreres participaven de les gràcies espirituals que gaudien els Religiosos Passionistes. El Papa Benet XV, amb el Breu "Probe Novimus", de 26 de febrer de 1918, confirmà i valorà la Confraria, donant-li categoria d'Arxiconfraria, i com a seu els assignà el

Santuari de "Sala Santa" de Roma, ratificant alhora totes les gràcies, indulgències i altres concedides abans.

Pel que fa a Girona, un Grup de devots de Sant Pau de la Creu i Santa Gemma Galgani, desitjós de viure més intensament l'esperit Passionista, iniciaren contactes amb els PP. Passionistes de Barcelona amb l'objecte d'instaurar una Confraria.

Fets els tràmits pertinents, el Sr. Bisbe Dr. Cartaïà, amb data 2 de desembre de 1943, aprovà els estatuts presentats i signà el decret d'erecció canònica de la Confraria de la Passió

De llavors ençà la Confraria ha assistit a la processó del Sant Enterrament acompanyant el "pas" que representa Jesús clavat a la creu amb les dues imatges de la Verge i Sant Joan.

La descripció d'aquest Pas la dóna un testimoni fefaent, l'autor del IV Evangeli en el Capítol 19 versets 25, 26 i 27: *"I s'estaven prop de la creu de Jesús la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria, la Magdalena. Jesús, doncs, veient la mare i allà prop el deixeble que estimava, diu a la Mare: Dona, heus aquí el vostre fill. Després diu al deixeble: Heus aquí la teva mare. I d'aquella hora ençà, pregué el deixeble a casa seva".*

LA JUNTA DE LA CONFRARIA

Cerimonial de Setmana Santa de l'Ajuntament de Girona a mitjan segle XIX

L'existència a l'Arxiu Històric Municipal de Girona d'uns "APUNTES DEL CEREMONIAL QUE DEBE OBSERVAR EL EXCMO. AYUNTAMIENTO DE GERONA EN TODOS LOS ACTOS PÚBLICOS A QUE CONCURRE", escrit per Joan Petit i Massonet i publicat l'any 1861, ens ha fet decidir a fer un estudi històric del Protocol del nostre Ajuntament encara que, en aquest cas, quedi limitat a les cerimònies de Setmana Santa de fa, aproximadament, cent cinquanta anys. (1)

L'autor d'aquests "APUNTES" va estar uns quaranta anys al servei de la Corporació gironina i tenia el càrrec de Porter Major que, en aquella època, era l'equivalent a Mestre de Cerimònies. Les informacions que dona corresponen, doncs, al període de 1822 a 1861.

La primera funció de Setmana Santa

que descriu Joan Petit és la del Diu-menge de Rams, amb la benedicció de les palmes. Diu que la Corporació Municipal es reunirà a la Sala Capítular i es dirigirà a l'Altar major passant per dintre del Cor i arribarà a l'Altar formant, els regidors, dues fileres i presidits per l'Alcalde. S'extén, després, en tota mena de detalls de quan han d'agenollar-se, asseure's o posar-se drets, saludar i donar-se la Pau. Adverteix, finalment, que si en l'Ofici hi ha sermó, la Corporació municipal es posarà el barret des del començament fins a l'Ave Maria. (2)

Tot seguit passa a referir-se a la Benedicció de les Palmes. Després dels canonges i beneficiats, l'Alcalde passa al peu de l'Altar i pren la palma que li ofereix el sacerdot, besant primer la palma i, després, la mà del sacerdot. Amb anterioritat, l'Alcalde s'haurà tret el guant de la mà que ha de portar la

palma. Si el que entrega la palma és el Sr. Bisbe, es besarà primer la palma, després l'anell episcopal i finalment la mà del Prelat. Els regidors, per ordre, faràn el mateix que l'Alcalde. Immediatament després, té lloc la processó de les palmes, acabada la qual la Corporació tornarà al Presbiteri (3).

Durant el cant del Passió, els prohoms municipals estaran drets amb la palma a la mà. Acabada la cerimònia, els porters recolliran les palmes, que seran entregades als domicilis dels consellers i l'Alcalde. També es portarà una palma al Governador, al Secretari i al Tresorer (4).

Les funcions del dia de Rams continuen a la tarda, a la Catedral. El Protocol exigeix que hi assisteixi un mínim de nou components del Consistori: sis per portar el tàlem i tres per acompanyar amb atxes la processó capitular.

S'estableix un ordre per portar les vares del pal·li: els dos regidors de menys categoria formen la parella capdavantera, segueixen els de més categoria per a les vares del mig i la parella de regidors de més importància porten les vares finals (5).

A la nit del dia de Rams la Corporació Municipal assisteix a l'Hora Santa a la Catedral. Es reuneix la Corporació a la Sala Capitular on s'hi trobarà, també, el Predicador que hagi de fer el sermó de l'Hora Santa. A l'hora en punt, surt l'Ajuntament precedit dels macers (o porters), els regidors repartits en dues fileres i amb l'Alcalde i el Predicador presidint la comitiva. Tanquen la petita processó els agutzils.

La Corporació Municipal no puja al Presbiteri, sinó que ocupa els bancs disposats a les dues bandes de la Via Sacra (6). L'Alcalde i els regidors de més categoria s'asseuen en els seials més propers a l'Altar. El Porter Major acompanya el Predicador fins a la trona i, quan s'acaba el sermó, acompanya novament el Predicador que retorna, amb l'ordre abans assenyalat, a la Sala Capitular, junt amb l'Ajuntament.

El Dimarts Sant, a tres quarts de vuit del matí, hauran de reunir-se a les Sales Capitulars un mínim de nou regidors per assistir, portant el pal·li, a la reserva del Santíssim. La processó surt de l'Altar i acaba a la capella del Corpus, donant una volta per tota la nau de la Catedral (7).

El Dijous Sant se celebra l'Ofici, amb la particularitat que no es dona la Pau. La Corporació (regidors, porters i agutzils) pren part en la Comunió. Per anar a combregar la representació municipal forma de dos en dos i tots els seus membres es treuran els guants i l'espasi (8).

Durant la Consagració dels Sants Olis els regidors podran estar asseguts. Acabat l'ofici, se celebra la processó de trasllat del Santíssim al Monument. En aquesta ocasió, el pal·li el porten sacerdots, i la Corporació acompanya la comitiva portant ciris o atxes. En arribar a la capella de Santa Magdalena els edils es paren i esperen que el Bordoner els acompanyi a fer la visita al Monument (9).

A la tarda del Dijous Sant, la Corporació surt de l'Ajuntament i visita els monuments del barri del Mercadal. Quan es fa la visita al Monument de l'Hospital de Santa Caterina, és costum que els regidors facin una visita als malalts. Al retorn a la Casa de la Ciutat, l'Alcalde designa tres membres del Consistori perquè representin l'Ajuntament en la processó del Dijous Sant que té lloc a la nit i organitza la Confraria de la Puríssima Sang, amb sortida i retorn a l'Església del Carme. Els regidors hauran de portar espasi i creu dels Setges (10).

El dia del Divendres Sant, de bon matí, la Corporació surt de l'Ajuntament per seguir la visita dels Monuments de les esglésies situades a la dreta de

l'Onyar. Es procurarà arribar a la Catedral a dos quarts de deu, passant a descansar una estona a les Sales Capitulars. Diu textualment el Sr. Petit: "Cuando se sepa que se halla **un poco adelantado** el Passio, pasarán al Presbiterio haciendo un saludo al Altar y a los celebrantes, y al llegar al banco, que deberá estar recubierto con un paño negro, hincarán la rodilla saludando hacia el Altar...". Quan arriba el moment de l'adoració de la Creu sense guants ni espasi, i en dues fileres, els edils seguiran els canonges i beneficiats fent les tres genuflexions reglamentàries. I afegeix el Sr. Petit: "... y deben echar alguna moneda en la bandeja al tiempo de adorar...". Acabada l'adoració de la Creu, els concejals tornaran a cenyir-se l'espasi i restaran drets mentre es faci la processó de la Santa Espina. Acabat aquest acte es traslladaran al Monument on cada regidor encendrà un ciri i prendrà part a la reserva.

És costum que, després de l'ofici del Divendres Sant, la corporació municipal i el capítol catedralici vagin a l'Església de Sant Feliu a visitar la tomba de Sant Narcís. Un cop realitzada la visita es retorna al peu de l'escalinata de la Catedral, on es despedeixen els dos capítols amb una reverència i el Cabildo catedralici puja les escales, mentre que la Corporació Municipal va fins l'antic convent de Caputxins (avui Museu Històric i, abans, Institut de segon ensenyament) on es dissol la representació municipal.

Pel que es desprèn dels "APUNTES" del Sr. Petit, la corporació municipal na assistia a la Processó que la Confraria de la Passió i Mort organitzava el Divendres Sant, a la nit, i que sortia de l'Església de Sant Feliu.

Acabada l'explicació dels actes als quals assistia l'Ajuntament durant la Setmana Santa, el Sr. Petit afegeix unes "ADVERTENCIAS", algunes de les quals tenen interès. En una d'elles diu: "Cuando el Excmo. Ayuntamiento sale en Corporación de las Casas Consistoriales para ir a algún acto público, al llegar a la plaza el Portero mayor indica a los señores concejales que se

quiten los sombreros permaneciendo descubiertos hasta que llegan a la esquina de la Calle Ciudadanos, donde el Portero les da aviso de que se cubran". Aquesta salutació implica que a partir d'aquell moment no cal saludar ningú traient-se el barret de copa. Quan la Corporació retorni a l'Ajuntament es tornarà a treure el barret abans d'entrar a la Casa de la Ciutat.

En una altra "ADVERTENCIA" diu: "En todas las funciones a que debe asistir el Excmo. Ayuntamiento, los señores Concejales **vestirán de Corte**, llevando banda (11) cruz y espada con corbata y guantes blancos, a excep-

ción del Aniversario de los defensores de Gerona y el Viernes Santo, que deben ser negros" (12).

Com a comentari final a aquesta col·laboració, voldria deixar constància que, en línies generals, el Cerimonial que ens detallà amb tanta minuciositat el Sr. Petit es mantingué fins als temps que la majoria dels lectors recordaran. Malgrat això, m'ha semblat oportú publicar els detalls de tot aquest Cerimonial per a coneixement de la gent jove i com a recordatori d'uns rituals profundament gironins i que des de fa uns anys han deixat de celebrar-se.

JOAQUIM PLA I DALMAU

Notes

- (1) Haig d'agrair a l'Arxiver Municipal, Sr. Joan Boadas, haver-me facilitat l'accés als "APUNTES" del Sr. Joan Petit i Massanet. També em sembla interessant afegir que, en el Programa de Setmana Santa que publicà la Junta de Confraries de Girona l'any 1948, s'hi troba un article del recordat Sr. Lluís Batlle i Prats, Arxiver Municipal, sobre el cerimonial vigent en aquells anys.
- (2) El fet que els membres de la Corporació Municipal tinguin la prerrogativa de poder restar coberts dins l'Església en uns moments determinats dels oficis divins respon a un privilegi pactat amb el Capítol Catedralic gironí com a reconeixement d'ajudes o compensacions rebudes de part del Municipi. En una Concòrdia de 21 de novembre de 1662 ja hi figura aquest dret, confirmat en 1709. Si el lector té interès a aprofundir sobre el tema, pot consultar una lletra de l'Arxiver de Girona o l'Arxiver de Barcelona, de data 27 de febrer de 1878, que es conserva a l'Arxiu Municipal de la Ciutat.
- (3) El dret de la Corporació Municipal a ocupar un lloc en el presbiteri, del costat de l'Epistola, ha estat motiu de llarguíssimes discussions entre el Capítol i l'Ajuntament (ja des del temps dels "jurats") i de successives Concòrdies. No entra en la dimensió d'aquest article fer un seguiment de totes les vicissituds; recomanem la lectura de l'obra Julià de Chia "LA FESTIVIDAD DEL CORPUS EN GERONA" (1895). Personalment puc donar fe de que la discussió seguia en els anys seixanta d'aquest segle.
- (4) Suposo que es refereix a càrrecs municipals.
- (5) El tàlem que utilitzava el Municipi fou fet a Barcelona l'any 1806, en substitució d'un de més antic de 1617. Dades del llibre GIRONA de J. Gibert.

RECUITS ROCACORBA

POSTRE TÍPIC GIRONÍ

C/. Pau Casals, 15
Tel. 42 80 55

17199 CANET D'ADRI
(Girona)

Artesania - Repujats - Trofeus - Copes - Plaques
Medalles - Clauers - Regals aniversaris - Gravats
Restauracions, objectes de regal, etc.

ARTS I METALLS CARMANIU

INSÍGNIES CONFRARIES SETMANA SANTA.
MANAIES. (SOLDATS ROMANS)

C/La Salle, 27-29
17002 Girona

Tel. (972) 21 85 03
Fax (972) 21 85 03

- (6) La Via Sacra és la que uneix el Cor de la Catedral amb l'Altar Major. Popularment, en temps de Setmana Santa se l'anomenava "el clos".
- (7) Encara que el Sr. Petit no ho esmenti, cal suposar que, després de la cerimònia del Dimarts Sant, al matí, els edils que havien assistit a l'acte es reunien en un esmorzar de germanor en alguna xocolateria de sota les voltes de la Plaça del Vi. Almenys així ho feien els seus successors un segle més tard.
- (8) L'esposí constitueix un privilegi en favor dels membres de la Corporació Municipal gironina. Sí, en un principi, sols el portaven nobles i militars, després s'estengué el seu ús a tots els membres de la Corporació "por el hecho de ser regidores". Confirmat per carta de Carles III a l'Ajuntament de Girona de 11 d'abril de 1770 (Arxiu Municipal). Amb anterioritat, (M.A. 1724) ja existia aquest privilegi, que es va fer extensiu al Secretari de la Corporació i agutzils (1724). L'any 1848, i per unificar els models d'esposes, l'Ajuntament adquirí disset espasins amb puny d'argent, del model que encara es conserva. Aquests espasins es portaven penjats del cinturó amb un "tahali" morat. (Dades obtingudes amb la col·laboració de Jordi Gibert).
- (9) El Monument es muntava entre el Cor i la porta principal, del cantó de la porta.
- (10) La Creu dels Setges de 1808-1809 s'establí, després de la Guerra de la Independència, per a atorgar-la als defensors de la ciutat, Cap a l'any 1851, havent mort la majoria dels defensors, l'Ajuntament sol·licità a la Reina Isabel II el dret que els seus regidors la poguéssin portar, per tal de que no es perdés la seva utilització. La Reina concedí aquesta gràcia. Aquesta Creu es portava subjectada per una cinta carmesí al voltant del coll i sobre la camisa.
- (11) La "banda" que portaven els regidors va tenir origen en la Reial Cèdula de Felip V de l'any 1718, dirigida a les capitals catalanes. Aquesta Cèdula, que deixava sense efecte l'estructura catalana dels ajuntaments en forma de "jurats", ordenava, a més a més, la desaparició de les togues i grimalles que portaven els concellers i la seva substitució per "el traje moderno español", con "insignia y divisa" que es col·locava sobre la banda de domàs carmesí. Pel contrari, deixava que els porters i mocers poguessin seguir portant la maila. La "banda" creiem que va deixar de portar-se quan l'any 1851 es va autoritzar a l'Ajuntament a portar la Creu dels Setges.
- Pel que fa referència al "**traje de Corte**", s'ha d'entendre que es refereix al **frac** negre amb solapes de setí brillant. El frac, en francès "habbit", (i, posteriorment, "frac") va ser la peça de roba masculina que es va imposar a París en temps del Directori i l'Imperi. Com sol passar en matèria de indumentària, es va posar de moda a casa nostra després de la invasió napoleònica. En els anys vint del segle passat constituïa el vestuari masculí més corrent de la noblesa i la burgesia de les ciutats, i no era abillament d'etiqueta sinó de carrer. Més tard, cap als anys quaranta, va ser substituït per la "levita", i passà a ser una vestimenta, pròpia de grans solemnitats i festes. Es en aquest sentit que l'Ajuntament de Girona l'incorporà com a uniforme de la seva Corporació (Vid. Pla Cargal "GERONA POPULAR", on transcriu un text de Grahil i Papell corresponent a unes "MEMÒRIES" no publicades).
- (12) Les combinacions que es feien amb els colors blanc i negre dels guants i la corbata de llacet s'ampliaren poc després en incorporar al frac una armilla que podia ser blanca o negra. Això comportava la necessitat de que, per part del Mestre de Cerimònies, s'entregués a cada regidor una relació exhaustiva de com havien de vestir per cada ocasió. Poso un exemple: per la funció de les quaranta hores a la Catedral es posarà corbata de llacet negre, armilla blanca i guants blancs. Moltes vegades algun regidor no es vestia correctament i el problema solia resoldre's amb corbates, armilles i guants que el Mestre de Cerimònies guardava a l'Ajuntament o a les mateixes Sales Capitulars.

**ELECTRICITAT
AIGUA
GAS
CALEFACCIÓ**

Carretera Mas Prat s/n
SANT GREGORI
Girona

Josep Pla

Tel. 17 19 74 – 20 08 49

Àngel Vidal

Tel.: 42 83 74

Palahí
Arts Gràfiques, SC

**LLIBRES,
REVISTES,
FULLETONS
I TOT TIPUS
D' IMPRESOS
COMERCIALS
I PUBLICITARIS**

Canonge Dorca, 1
Telèfon 20 26 92
Telefax 22 03 93
17001 GIRONA

Visió de la Setmana Santa

En la vivència d'aquesta setmana, tan diferenciada de la resta de les setmanes de l'any, que anomenem Setmana Santa i que se'ns presenta, any rera any, en apuntar la primavera, podem considerar-hi dos aspectes; un comportament interior i un embolcall extern; una faç ciutadana i social.

Per als creients, la Setmana Santa és essencialment la commemoració d'un esdeveniment cabdal per a la història de la humanitat. La mort i la resurrecció del Déu fet home. L'Església ens proposa aquesta trobada anyal amb aquests fets, no pas per celebrar-los com un esdeveniment històric, sinó per meditar-hi, per aprofundir-hi, per treure'n aplicacions pràctiques, per fressar el nostre camí cap al destí etern.

Però la nostra societat cristiana, en les diverses èpoques, ha envoltat aquestes celebracions d'un ceremonial que no només s'ha limitat a la litúrgia i a la interioritat dels temples, sinó que ha transcendit al carrer i s'ha enriquit amb unes connotacions socials i ciutadanes.

Aquest costat extern de les celebracions de Setmana Santa ha anat evolucionant al llarg del temps, d'acord amb els canvis i transformacions que també ha experimentat el

món en el qual estem immersos.

Sense necessitat de remuntar-nos a una antiguitat de segles, els que hem viscut un nombre ja respectable d'anys podem recordar molt diversos ambients en la Setmana Santa gironina.

Un temps en què la vida ciutadana es paralitzava per tal de posar tota l'atenció en les commemoracions. Supressió total de treballs i espectacles; ambient recollit en les llars i en el carrer; assistència massiva als temples; emmudiment de les campanes; una tarda de Dijous Sant en què el carrer era com un formigueig de fidels que anaven a visitar els monuments; processons les nits del Dijous i del Divendres, amb música fúnebre i rossegar de cadenes. Esclat de joia el matí del dissabte de Glòria, amb repic general de campanes i espetec de les armes de foc.

Uns anys trenta en què en la ciutat es diferenciaven dues comunitats, dues ciutadanes. Uns celebrant les cerimònies en l'interior dels temples. Altres esforçant-se per eradicar tot rastre de la santedat dels dies.

Durant dos anys la Setmana Santa transcorregué amb els temples tancats i desballestats; tots els cultes suprimits. La ciutat seguint el ritme normal d'uns dies qualsevol; però

que tampoc era viure en normalitat perquè omplia l'ambient la plaga de la guerra.

Passada la tempesta, unes setmanes Santes amb ànsies de recuperació. Un voler tornar no només a abans, sinó a abans d'abans. Solemnitats extraordinàries als temples i al carrer. Pompositat i complicat protocol eclesial i civil.

Arribà el Concili, amb la crisi que el seguí. La nostra Setmana Santa s'ha reduït a un ambient d'austeritat i fins i tot de pobresa. Però ens hem aplicat a buscar les arrels, despullant les celebracions de tot allò que pugui emmascarar el veritable i profund sentit d'aquesta setmana que essencialment ha de ser Santa.

Uns la celebrarem de cor; d'altres seguiran la seva via sense preocupar-se'n; altres la convertiran en unes minivacances. Però tots ens respectarem, i aquesta setmana especial no haurà de ser motiu que hi hagi dues ciutadanes; que els dies sants hagin de causar enfrontaments; que s'hagi d'anar a "matar jueus".

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC

ubeda

CENTRAL
MECANOGRAFICA SA

**Mobiliaris, equipaments,
útils i maquinària
per a oficina i indústria**

Carrer Barcelona, 8
Tels. 20 36 15 - 20 37 12
17001 GIRONA

ÒPTICA

Amadeu Agustí

ÒPTIC DIPLOMAT

Plaça Catalunya, 8 - Tel. 204228

17003 GIRONA

Vestes al Divendres Sant

*En honor del cinquantenari de la Confraria de la Passió
i de la Secció de Vestes de la Confraria de Jesús Crucificat*

La nit del Divendres Sant, a Girona
és una nit de cristià dolor:
espines caigudes d'una corona;
vergonya que s'amaga en la foscor.

La processó del Sant Enterrament...
El so trist d'una campana en la nit,
i per tot un silenci corprenent
filtrat entre pedres del barri antic.

Unes ombres amb un ciri a la mà,
la flama fa tremolar el vent fi
que s'esmuny entre les cases i el pla,
sellant per un invisible camí.

Com dues erugues misterioses
avancen les encaputxades vestes:
lentes, encongides, silencioses,
front les tancades portes i finestres.

Un vel tapa el rostre del penitent,
dos forats al teixit i uns ulls brillants
d'una fe que captiva el pensament
i s'enrosca al cor dels bons cristians.

Dins d'aquella vesta desconeguda,
com una gota perduda en el mar,
vibra l'ànima amb Jesús avinguda:
el sent i l'estima amb el seu resar!

I any darrera any les vestes tornaran,
primer foren joves i després grans,
i més tard... les vestes no ens deixaran
en la Setmana dels dies més Sants!

JOAQUIM CASAL ORTIZ

**ASSOCIACIÓ
D'HOTELERIA I TURISME
GIRONA I RADIAL**

Carrer Nou, 7 - 17001 Girona - Tels, 22 43 44 - 20 90 81 - Fax 20 45 49

Aspectes històrics del procés de Crist: El judici davant Ponç Pilat

PER MIGUEL PÉREZ CAPELLA

Van ser dos els processos que es van seguir contra Crist: religiós el primer, i civil o polític el segon. En tots dos van ser comeses greus infraccions processals, que permeten qualificar ambdós judicis d'il·legals.

El primer va tenir lloc davant del Sanedri, presidit pel Summe Sacerdot, i compost per 71 persones, tot i que 23 eren suficients per decidir. La seva competència s'estenia a tota causa religiosa, civil o penal que tingués relació amb la llei jueva i, en l'època en què van succeir els processos a Crist, podia pronunciar sentències immediatament executables, excepte en cas que es tractessin de condemnes a la pena de mort. Per executar aquest tipus de condemnes, havia de sol·licitar la confirmació i l'auxili del Governador romà. En el segle I de l'Era Cristiana -VIII de la fundació de Roma- la regió de Judea, on van tenir lloc els fets, integrava la província romana de Syria.

Sabem -com diu el magistrat italià Gennaro di Misco en el seu llibre *El Proceso de Cristo*- que, tot i que a Jesús no se li va fer una acusació explícita i formal dels seus presumptes delictes, ni en el moment de la detenció a l'Hort de Getsemani, tal i com ho requeria la llei hebrea (*Deuteronomi*, 17,4 i *Job*, 13, 22-23), ni en el moment de ser traslladat a la casa de Caifàs, Summe Sacerdot, van ser dos els càrrecs que se li van

formular davant del Sanedri: el de sedició, per haver amenaçat amb la destrucció del Temple de Jerusalem: "Enderroqueu aquest Temple, i jo el reedificaré en tres dies", i el de blasfèmia, per haver-se proclamat Crist, o Messies, i també Fill de Déu.

L'interrogatori va ser il·legal en tots els aspectes, segons la mateixa llei hebrea, i l'anomenat procés religiós contra Crist contenia greus infraccions processals:

- Portar-lo, primerament, a presència d'Anàs, que ja no era aleshores Summe Sacerdot i que, per tant, no tenia jurisdicció.

- Maltractaments d'obra: "Així respons al Summe Sacerdot?", seguit d'un fort cop bastó (o bufetada, segons altres), que va produir a Crist la fractura del cartílag del nas.

- Presentació de testimonis falsos (Sant Marc).

- Celebració del judici a la nit.

- Pronunciament de la sentència immediatament després de l'interrogatori, violant la norma processal hebrea, segons la qual les causes penals podien ser decidides al mateix dia solament en cas que la sentència no fos condemnatòria. En aquest cas, la decisió havia de tenir lloc l'endemà i mitjançant votació de tots els jutges del Sanedri, començant pels menys vells fins arribar al President, és a dir, a Caifàs.

- No intervenció d'almenys un dels mem-

bres del Tribunal que parlés i votés a favor de l'acusat.

- I finalment, tot i la falta de declaració unànime de dos testimonis, com a mínim, que es requeria perquè hi hagués condemna per blasfèmia, s'arriba a la condemna a mort per tal suposat delictes que ni va existir ni, encara menys, es va provar.

Però, per què el Sanedri, després de tal condemna, havia de dur Crist davant del Governador romà? Doncs perquè, ja en temps de Juli Cèsar, i mitjançant edictes imperials, es van fer extensives a tots els súbdits de l'Imperi les lleis penals i procediments referents a delictes que comportessin la pena capital, quedant modificades en aquest aspecte les lleis de cada país, segons els Capítols XX, 13 i XXI, 10 de la Llei de les XII Taules. Així, doncs, "l'Espasa de la Justícia" estava reservada al Procurador romà, i aquest era l'únic Jutge competent per a tot tipus de delictes sancionat o la pena de mort. Els membres mateixos del Sanedri ho admeten quan diuen a Ponç Pilat: "A nosaltres no ens és permès matar ningú." I com que el Sanedri, fos com fos, volia que Crist fos executat, i atès que el delictes de blasfèmia era una violació dels usos jueus de culte i, per tant, no pertanyia a aquells delictes la punibilitat dels quals estava prevista en el Dret Romà, els Sanedrites

na tenien cap altra possibilitat d'aconseguir del Governador romà una condemna tal com no fos convenent-lo que s'havia comès un delictes digne de mort segons el Dret Romà. I abandonant l'acusació de blasfèmia -per la qual ja havia estat, encara que il·legalment, jutjat i sentenciat- van presentar Jesús davant Ponç Pilat com a reu d'alta traïció, és a dir, com a un perillós agitador polític, promotor de rebel·lions contra l'autoritat de Roma.

Comença aquí el segon procés contra Crist amb una curiosa paradoxa, per cert: els que abans havien exercit l'ofici o paper de jutges es presenten ara davant del Procurador romà com a denunciants, és a dir, com a acusadors i, en part també -així es va veure més tard- com a testimonis.

Arribats al Pretori la gentada i els sanedrites, que encapçalaven la marxa, van ser manats els criats que entreguessin el pres, al qual havien colpejat i maltractat tota la nit: "I van començar a escopir en Ell, i a cobrir el seu rostre de cops i a donar-li bufetades, i li deien: profetitzat! I els servidors el feren a bufetades" (St. Marc). "I aleshores li van escopir a la cara i el colpejaren, i d'altres el bufetejaven, dient: Endevina'ns, Crist! - Qui és el que et pega?" (St. Mateu). No van pas entrar a l'interior de l'edifici, ja que haurien esdevingut impurs i no haurien pogut menjar l'anyell pasqual (St. Joan, 18,28). Quan Ponç Pilat -cap a les sis d'aquell matí- va sortir al llindar del Pretori -que els jueus no havien traspassat i es va asseure a la cadira curul, des de la qual administrava justícia, es va encefart entre ell i els dirigents jueus, aixecant tots el to de veu pel motiu exposat, un diàleg que Sant Joan (18, 29-31) reproduceix de la manera següent:

"Quina acusació porteu contra aquest home? Van respondre ells i li digueren: Si no fos aquest un malfactor no te l'hauriem pas entregat. Llavors va dir-los Pilat: Preneu-lo vosaltres i jutgeu-lo segons la vostra llei. I els jueus digueren-li: A nosaltres no ens és permès donar mort a ningú".

El Procurador romà va preguntar, doncs, d'una manera reglamentària sobre el contingut de l'acusació contra Jesús, i els jueus hi

responen d'una manera ben aspra i desafiadora. Però, per què va molestar els sanedrites la pregunta de Pilat, a la qual van respondre, també, de tal forma que deixava veure clarament llurs intencions: la mort de Jesús?

Sembla indubtable que els jueus que lliuraren Crist al Governador romà l'havien informat d'allò de què acusaven el pres. Ho prova la primera pregunta de l'interrogatori que Pilat li fa: "Éts tu el rei dels jueus?" A la qual respon Jesús: "Ho dius tu pel teu compte, o altres t'ha han dit per mi?". I contesta Pilat, bruscament: "Que sóc jueu, jo? La teva nació i els pontífexs t'han entregat a mi. Què has fet?" I Jesús li respon: "El meu regne no és d'aquest món; si fos d'aquest món el meu regne, els meus ministres haurien lluitat perquè no fos entregat als jueus; però el meu regne no és pas d'aquí". Insisteix Pilat: "Així doncs, tu ets rei?" I afirma Jesús: "Tu dius que sóc rei. Per això he vingut al món, per donar testimoni de la Veritat; tot el que és de la Veritat escolta la meua veu." Pilat talla l'interrogatori amb una nova pregunta, sense esperar resposta: "Què és la veritat?" D'aquesta manera va acabar-se l'interrogatori formal a què el Jutge romà va sotmetre Jesús. Llavors, tot seguit, va sortir al pòrtic del Pretori i va declarar solemnement als sacerdots i a llur seguici: "Jo no trobo en ell cap crim" (Joan, 18,38; Luc, 23,4). Però, atès que els acusadors del Natzaré havien exclamat: "Subleva el poble i ensenya per tot Judea, després d'haver començat per Galilea", Ponç Pilat va decidir enviar el detingut a Herodes Antipas, per congraciars'hi.

Amb això es fan evidents dues greus infraccions processals: la primera és que, havent reconegut el Magistrat romà la innocència de l'acusat, el cas havia d'haver quedat clos; i la segona, que Herodes Antipas no tenia competència per jutjar Jesús que, a part d'haver nascut a Judea, i no a Galilea, havia dut a terme a Jerusalem els actes pels quals s'havia despertat l'hostilitat del Sanedri. El tetrarca de Galilea no tenia cap competència per jutjar el delictes de sedició, dirimible únicament pel Governador romà que, públicament, havia afirmat no trobar en Crist cap mena de culpa. Cosa que procla-

ma altra vegada quan Herodes l'hi retorna, un cop se n'ha burlat, ja que diu Pilat als sacerdots a llur seguici: "M'heu presentat aquest com a home que esgarria el poble; i heus aquí que, interrogant-lo ja davant vosaltres, no hi he trobat cap de les culpes de les quals l'acuseu. I tampoc Herodes, perquè us l'hi vaig fer enviar i me l'ha tornat. No ha fet cap cosa, doncs, digna de mort." Però com que la gentada continuava clamant contra el detingut, després de deixar escollir el poble entre Jesús i Barrabàs -ladre i assassí- i deixar-lo en llibertat, Ponç Pilat va cometre un altre acte punible, el més inic que pot cometre un Jutge: dictar sentència injusta conscientment: "Per tant, jo castigaré aquest home i després li donaré la llibertat" (Luc, 23, 16 i 22). I va sotmetre un innocent a un terrible càstig: la flagel·lació (de cinquanta a seixanta fuetades, segons les marques del Sant Sudari, conservat a Torí), una tremenda pallissa a les espalles, l'esquena, els ronyons i a les cuixes i cames, que va deixar el cos del declarat innocent fet una pura nafra. Després, encara, la burla, l'escarni, la coronació amb espines i la presentació, novament, a la xusma enfurismada: "Ecce Homo".

I com que continuaven cridant: "Crucifica'l! Crucifica'l!", l'ambient es feia cada vegada més crispat, i fins i tot alguns components del Sanedri van arribar a dir a Pilat que, si no el feia ajusticiar tal i com demanaven, deixarien entreveure que el Governador no era "amic del Cèsar", Pilat, influit pel temor -com diu clarament Sant Luc- i malgrat estar convençut de la seva innocència, va fer anar Crist a la creu, mentre ell es rentava les mans, consumant així la seva injusta actuació.

El que després va passar, és ben sabut... De Ponç Pilat se sap també que, a la mort de Tiberi, fou desterrat per l'emperador Calígula a Vienne, a les Gàl·lies, on, segons els historiadors Cassiodor i Orosi, ja del segle V, es va suicidar. Vora l'estany de Malniu, més amunt de Meranges, en el que avui és la Cerdanya?

Ordre de la Processó

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

- 1.- Manaiés
- 2.- Porrer
- 3.- Confraria de Jesús i els nois
- 4.- Confraria de Sant Honorat
- 5.- Confraria de Sant Isidre Llaurador
- 6.- Confraria de Jesús Crucificat
- 7.- Confraria del Silenci
- 8.- Confraria de la Santa Faç
- 9.- Confraria de la Puríssima Sang
- 10.- Confraria de la Passió de N.S.J.
- 11.- Arxiconfraria de la Passió i Mort
- 12.- Confraria Germandat de Sant Narcís
- 13.- Confraria de la Mare de Déu dels Dolors
- 14.- Confraria del Sant Sepulcre
- 15.- Guàrdia del Sant Sepulcre
- 16.- Guió de la Junta de Confraries

Oberta a les persones

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

